

Warszawa, 23.12.2022 r.

Związek Przedsiębiorców i Pracodawców
ul. Nowy Świat 33,
00-029 Warszawa

Szanowny Pan
Artur Soboń
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

Stanowisko ZPP w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (numer projektu UD468)

Pierwszego grudnia 2022 r. do konsultacji publicznych trafił projekt *ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw*. Projekt przygotowany przez Ministerstwo Finansów to ustawa wprowadzająca e-fakturę jako powszechny system rozliczania. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców postanowił przedstawić swoje stanowisko w ww. sprawie. O ile Krajowy System e-Faktur może być traktowany jako potencjalne źródło korzyści podatkowych i biznesowych, o tyle może również nieść ze sobą pewne zagrożenia, na które uwagę zwraca strona przedsiębiorców.

Podstawowym problemem, na który na poziomie ogólnym wskazują przedstawiciele sektora MŚP (głównie mikroprzedsiębiorcy) jest – będący następstwem zmian w ustawie – wzrost kosztów ponoszonych przez przedsiębiorców, którzy dziś wystawiają wyłącznie papierowe faktury i nie korzystają z programów komputerowych do fakturowania. Znajdzie tu konieczność przeprowadzenia szkoleń z zakresu e-fakturowania lub potrzeba masowego zlecenie e-fakturowania biuram rachunkowym. W wielu przypadkach doprowadzi to – szczególnie w kontekście przedsiębiorstw wykazujących niewielki przychód – do podniesienia opłat za

usługi księgowe. Także w przypadku programów do fakturowania zajdzie konieczność weryfikacji, czy są one przystosowane do wystawiania faktur zgodnie z KSeF.

Obawy Związku Przedsiębiorców i Pracodawców dotyczą przede wszystkim stabilności i ciągłości funkcjonowania samego systemu. Nie da się ukryć, że będzie to jeden z najbardziej obciążonych publicznych systemów informatycznych w kraju. Doprecyzowania wymagają w tym zakresie przepisy dotyczące fakturowania w czasie rzeczywistym w kontekście awarii KSeF.

Projektując zmiany w funkcjonowaniu KSeF pod uwagę wziąć należy konsekwencje dla *Vat in a Digital Age*, czyli systemu, dla którego propozycje zostały opublikowane przez Komisję Europejską 8. grudnia 2022 roku. Jesteśmy świadomi, że przepisy w żadnym stopniu nie są dziś wiążące, ponieważ wejście w życie *Vat w epoce cyfrowej* zaplanowano dopiero na rok 2028, niemniej uwzględnienie ich ogólnych ram przy projektowaniu KSeF mogłoby złagodzić proces wprowadzania zmian w roku 2028 – byłby to ruch korzystny zarówno dla Ministerstwa Finansów jak i samych podatników. Szczególnej weryfikacji wymaga w tym zakresie art. 218 Dyrektywy VAT, który zakłada uniknięcie wdrażania scentralizowanych systemów rozliczeń e-faktur.

Zdaniem przedsiębiorców niejasna pozostaje kwestia związana z integracją systemów PEF i KSeF, stosowania faktur strukturyzowanych w procesach eksportowych, kwestii samofakturowania oraz kwestie przyjęcia rozwiązań służących do zgłaszania faktur związanych z oszustwami VAT. Uprzejmie prosimy także Ministerstwo Finansów o udostępnienie kodów błędów oraz pełnej listy komunikatów o błędach wraz z instrukcjami ich wyeliminowania – pozwoliłoby to podatnikom na wdrożenie systemowych rozwiązań mających na celu usprawnienie e-fakturowania oraz unikania wielokrotnego odrzucania dokumentów przez system. W tym celu postulujemy, aby system dokonywał od razu pełnej weryfikacji dokumentu, zapewniając możliwość skorygowania, o ile to możliwe, wszelkich nieprawidłowości. W naszej opinii kluczowe jest także zapewnienie przez Ministerstwo Finansów pełnej dostępności wsparcia technicznego, które pozwoliłoby na jak najsprawniejsze rozwiązanie powstałych błędów.

Ważną kwestią są także obowiązki podatnika związane z ustrukturyzowanym fakturowaniem w odniesieniu do FE. Kwestii doprecyzowania wymaga fakt, czy obowiązek e-fakturowania wynikać będzie wprost z samego posiadania przez podatnika stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce – niezależnie od tego, czy to stałe miejsce uczestniczy w konkretnej transakcji podlegającej fakturowaniu, czy też nie – czy może obejmować będzie zasięgiem poszczególne transakcje. Dookreślenia wymaga zatem kwestia, czy obligatoryjne używanie strukturyzowanych dokumentów ma zastosowanie zarówno w sytuacjach, gdy dostawca lub usługodawca posiada FE w Polsce, które uczestniczy jak i nie uczestniczy w danej transakcji. W kwestii odbioru faktur ustrukturyzowanych pewne pytania rodzi konstrukcja art. 106gb – doprecyzowania wymaga kwestia, w jaki sposób dostawcy powinni udostępniać faktury klientom posiadającym FE w Polsce, ale otrzymującym fakturę pod zagranicznym numerem rejestracyjnym VAT, aby zapewnić klientom możliwość otrzymywania i przyjmowania faktur zakupowych.

W naszej opinii jednoznacznego doprecyzowania wymaga również kwestia statusu odbiorcy faktury w odniesieniu do unijnej procedury OSS. Czy transakcje dokonywane w ramach tej procedury są wyłączone z obowiązku dokumentowania fakturami strukturyzowanymi? Czy nieuwzglęcenie ich w art. 106gb to wynik przeoczenia? Jasnych wytycznych wymagają także uwarunkowania dotyczące transakcji sprzedaży na odległość w przypadku np. decyzji podatnika o braku rejestracji w OSS.

Liczne pytania pojawiają się także w kwestii fakultatywnego wykorzystania KSeF do wystawiania faktur strukturyzowanych przez podatników niemających siedziby lub FE w Polsce. Czy zachodzi tu konieczność składania stosownych oświadczeń przez podmioty zagraniczne nieposiadające FE w Polsce, które zdecydują się na pełne korzystanie z KSeF? Czy stosowne oświadczenia muszą złożyć podmioty zagraniczne, które posiadają FE w Polsce, ale zdecydowały się tylko do otrzymywania faktur strukturyzowanych? Czy na białej liście podatników VAT widoczna będzie informacja o korzystaniu z KSeF? Czy fakultatywny wybór fakturowania z wykorzystaniem KSeF przez podmiot do tego niezobowiązany obejmie wszystkie faktury, czy tylko wybrane faktury, typy transakcji czy może konkretnych kontrahentów? Czy dodatkowa procedura udostępniania faktury strukturyzowanej

w uzgodnionej formie powinna być stosowana również w odniesieniu do nabywców, którzy wybrali dobrowolne stosowanie KSeF?

Pewne ryzyka wiążą się także z datą wystawienia ustrukturyzowanej faktury. Zgodnie z art. 106na ust. 1 i 3 ustawy o VAT fakturę ustrukturyzowaną uznaje się za wystawioną w dniu jej przekazania do KSeF, a otrzymaną za pośrednictwem KSeF w dniu, w którym nadano jej numer identyfikacyjny w tym systemie. Istnieje jednak także pole P_1 przeznaczone na dzień utworzenia faktury strukturyzowanej w systemie finansowo-księgowym podatnika. Z uzasadnienia ustawy i przepisów samego projektu nie wynika także jednoznacznie, którą datą będzie data otrzymania faktury przez nabywcę. Jeśli będzie to data nadania numeru KSeF, to wówczas będzie to oznaczało, że nabywca nie będzie mógł ująć faktury dla celów VAT do momentu przywrócenia funkcjonowania KSeF i wprowadzenia faktury do KSeF przez wystawcę. Trudnym do określenia będzie także czas trwania awarii KSeF, co może sprawić, że prawo do odliczenia VAT naliczonego u nabywcy będzie zależne od czynników zewnętrznych, co może naruszać zasadę neutralności VAT.

Rozbieżności pomiędzy datami wystawienia faktury mogą pojawić się choćby w sytuacji, w której podatnik wystawi fakturę niezgodnie ze schemą, ale także na przykład wówczas, gdy nastąpi awaria KSeF, podatnik straci połączenie z internetem czy choćby w prozaicznej sytuacji zbyt wolnego przyjmowania faktur przez KSeF. Problemy implikowane tu przez rozbieżności względem daty wystawienia faktury mogą spowodować wykazywanie faktur z nieprawidłowym okresem rozliczeniowym, obejmujących nieaktualne kursy walut czy wreszcie zawierających niespójność danych w pliku JPK_V7M. W tym miejscu postulujemy przyjęcie daty wystawienia faktury jako wskazanej przez podatnika w odniesieniu do jego danych systemowych, a zatem aby datą otrzymania faktury wystawionej w trakcie trwania awarii systemu KSeF, była data jej faktycznego otrzymania poza KSeF.

Niejasna pozostaje także kwestia małych podatników VAT (korzystających ze zwolnienia z VAT przewidzianego w art. 113 ustawy o VAT). Dziś ci podatnicy nie są zobowiązani do wystawiania faktur. Czy zatem, jeśli zdecydują się je wystawiać, będą zobowiązani do korzystania z KSeF na podstawie podstawowych reguł dotyczących zakresu siedziby czy

adresu w Polsce? Jak ci sami mali podatnicy powinni otrzymywać faktury przy założeniu, że faktur w ogóle nie wystawiają? Czy będą otrzymywać faktury w KSeF, czy może w uzgodniony pozasystemowy sposób?

Wątpliwości budzi również proponowany schemat FA(2), który zawiera pole "NIP", opisane jako "Identyfikator podatkowy NIP", jak również pole "NrID", opisane jako "inny identyfikator podatkowy". Czysto technicznie niejasnym jest, które z tych pól należy wykorzystać do wskazania identyfikatora podatkowego NIP, który nie jest numerem VAT i czy wskazanie takiego numeru jest obowiązkowe.

Pewne zastrzeżenia strona pracodawców zgłaszała także względem dodania identyfikatora wewnętrznego w polu nabywcy. Pomogłoby to automatycznie przyporządkować fakturę zakupową do określonej praktyki, działu, czy oddziału przedsiębiorstwa albo do określonego koszyka zakupowego. Naszą propozycją jest zatem dodanie identyfikatora wewnętrznego w sekcji Podmiot2, tak żeby można było wskazać identyfikator wewnętrzny – uzgodniony z kontrahentem – w danych nabywcy. Przy czym wypełnienie tego pola to powinno być dobrowolne.

Zgodnie z projektowanymi przepisami nabywca towaru czy usługi, który korzysta z KSeF może udostępnić w tym systemie wystawcy propozycję faktury korygującej. Z uzasadnienia projektu wynika, że będzie to swoista „robocza wersja” faktycznej faktury ustrukturyzowanej, która zostanie uznana za wystawioną dopiero po akceptacji ze strony wystawcy pierwotnej faktury. Istnieje tu potrzeba dookreślenia, że tworzenie propozycji faktur korygujących jest fakultatywne dla nabywcy, a także że dostawca nie jest zobowiązany do przyjęcia, ani nawet rozpatrzenia otrzymanych propozycji. Aby narzędzie dotyczące proponowania formy faktury korygującej spełniało swoją funkcję, konieczne jest doprecyzowanie modelu obiegu propozycji faktur korygujących. Sama funkcjonalność oznacza znaczące modyfikacje względem założeń wymagań biznesowych i technicznych. Tworzy się tu nowy kierunek przesyłu danych przez KSeF, czyli wariant od nabywcy do wystawcy. Pojawia się konieczność zapewnienia funkcjonalności odebrania tych danych, zaczytania do oprogramowania, akceptacji lub innej odpowiedzi zwrotnej do KSeF. Pojawiają się także liczne pytania takie jak to, czy sprzedawca

będzie mógł zmodyfikować albo odrzucić otrzymaną wersję? Jakie ramy czasowe obejmować będą czas realizacji tego zadania? Czy nabywca będzie uzyskiwał z systemu dodatkową informację o odrzuceniu propozycji lub jej akceptacji (pozwalające na połączenie propozycji z wystawioną fakturą korygującą)? Doprecyzowania wymaga także kwestia, kiedy udostępniona propozycja faktury korygującej faktycznie staje się fakturą korygującą. Następuje to po jej zaakceptowaniu przez wystawcę, czy też wystawca musi wystawić samodzielnie fakturę korygującą o treści takiej, jak udostępniona mu propozycja? Wdrożenie rozwiązań przewidzianych dla faktur korygujących wymagać będzie wiele czasu i ogromnych nakładów pracy. Jest bardzo mało prawdopodobne, żeby wraz z początkiem stycznia 2024 roku wszyscy podatnicy mogli wdrożyć konieczne procedury. Proponujemy zatem, żeby odłożyć w czasie wejście w życie proponowanego art. 106j ust. 5 i 6 o 12 miesięcy.

Proponowany kształt ustawy w art. 19b nakłada na zarejestrowanego czynnego podatnika VAT, który dokonuje płatności za faktury strukturyzowane na rzecz innego podatnika VAT, obowiązek podania numeru identyfikacyjnego KSeF lub zbiorczego identyfikatora przedmiotowych faktur. Naszą propozycją w tym zakresie jest odniesienie zapisu wyłącznie do polskich podatników i zagranicznych podatników posiadających w Polsce stałe miejsca prowadzenia działalności gospodarczej (lub też wyłącznie podmiotów krajowych zależnie od finalnego zakresu podmiotów objętych KSeF).

O ile projekt ustawy ma wejść w życie wraz z początkiem 2024 roku, o tyle przepisy dotyczące kar obowiązywać mają od 1 lipca 2024. Cieszy nas zrozumienie dla potrzeby dostosowania się do nowych regulacji, niemniej jesteśmy zdania, że okres karencji obejmować powinien także kary przewidziane w Kodeksie karnym skarbowym oraz że zbyt surowe kary przewidziano za nieprawidłowości w strukturze faktury XML utworzonej w okresie awarii KSeF zgodnie z nowym art. 106nh ust. 1 pkt 2. Nawet przy zachowaniu przez Ministerstwo Finansów maksymalnej staranności przy wprowadzaniu KSeF, trudno wykluczyć, że skomplikowanie systemu wpłynie na trudności w jego funkcjonowaniu, co może prowadzić do awarii. Działania poawaryjne, które nie będą winą samych podatników, mogą prowadzić do powstawania nieprawidłowości w procesie fakturowania. Z tego względu postulujemy, aby okres karencji stosowania art. 106nh wydłużyć do dnia 31 grudnia 2024 r. Uważamy także, że kary nie

powinny dotyczyć tych podatników, którzy dokonali błędnej oceny swojej obecności w Polsce dla potrzeb rozpoznania stałego miejsca prowadzenia działalności. Należy tu uwzględnić, że kryteria powstawania stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej są wysoce niejasne, a praktyczne podejście organów podatkowych i sądów administracyjnych na przestrzeni lat przeszło liczne transformacje. Postulujemy także doprecyzowanie Art. 1 pkt 22 projektu (art. 106nh ustawy o VAT) o wskazanie przesłanek wpływających na potencjalne obniżenie kary pieniężnej nałożonej na podatnika. Uwzględnić w tym zakresie należałoby stopień i rodzaj naruszenia, jego wagę, reakcję podatnika na stwierdzone nieprawidłowości (w tym czas zwłoki względem dopełnienia obowiązku podatnika) czy choćby częstotliwość stwierdzanych dotychczas nieprawidłowości. Przy nałożeniu sankcji na podatnika uwzględnić należy ocenę jego aktualnej sytuacji. W przypadku zaniechania tego działania, wykazana może zostać niezgodność z dyrektywą 2006/112/WE, potwierdzona treścią ostatniego wyroku TSUE z 15 kwietnia 2021 r. w sprawie C-935/19, w którym wskazano na konieczność rozróżnienia, przy stosowaniu sankcji, takich przypadków jak błędna kwalifikacja transakcji jako zwolnionej na gruncie VAT od przypadków, w których dochodzi do oszustw podatkowych i istotnych uszczupień należności podatkowych. Rozróżnienie to powinno dawać swobodę decyzyjną organom, tak by mogły one stosownie obniżyć sankcję względem do okoliczności danej sprawy.

Istotnym elementem, który budzi wątpliwości strony podatników są potencjalne awarie lub terminowe wyłączenia KSeF. W myśl artykułu 106nf ust. 1 faktury powinny być wówczas wystawiane z zachowaniem formatu XML i, w uzgodniony sposób, przesłane dostawcy w ciągu 7 dni od daty przywrócenia systemu. Ważne w tym kontekście pozostają kwestie dotyczące przekazania podatnikom informacji o potencjalnych awariach systemu. W tym celu rekomendujemy stworzenie specjalnego dedykowanego interfejsu. Ważne jest także dookreślenie, czy, podczas awarii KSeF, kupującego, który otrzymał fakturę od sprzedawcy poza systemem, nie obowiązują żadne dodatkowe procedury. Pytania pracodawców dotyczą też struktury faktur wysyłanych w czasie, gdy KSeF uległ awarii. Mowa tu o konieczności wprowadzenia obowiązku udostępniania pliku XML wraz z udostępnieniem faktury w innej postaci. Nasz postulat dotyczy także kwestii terminu przewidzianego na zgłoszenie faktur

wystawionych podczas awarii do KSeF. Zakładany w projekcie termin wynosi tu 7 dni, podczas gdy – z uwagi na konieczność wystawiania faktury także w toku bieżącej działalności podczas awarii – powinien on zostać wydłużony do okresu 30 dni, licząc od daty przywrócenia funkcjonalności systemu. Byłby to ukłon szczególnie w stronę „dużych podatników”, którzy dzięki temu należycie mogliby zrealizować obowiązek także w okresie, w którym wystąpią dni ustawowo wolne od pracy lub obligatoryjne raportowania podatkowe. Pozwoliłoby to na równomierne rozłożenie nakładów pracy i odciążąłoby system w sytuacji natężonego przepływu dokumentów w związku z odblokowaniem systemu. Kwestii uściślenia wymaga również sytuacja braku możliwości korzystania z KSeF z powodu ogólnokrajowej lub regionalnej sytuacji kryzysowej. Czy w tym przypadku nie zachodzi obowiązek zgłaszania wystawionych faktur do KSeF? Czy w takiej sytuacji poza KSeF będą mogły być wystawiane także faktury korygujące? W naszej opinii także informacja o braku możliwości korzystania z KSeF przekazywana być powinna, o ile to możliwe, przy użyciu standardowych kanałów używanych w przypadku awarii systemu.

W przypadku wystąpienia awarii KSeF może dojść do komplikacji w postaci zdublowania faktury. Wiąże się ona z niedookreśleniem oznaczeń dokumentów wprowadzanych do systemu i tych wystawianych w okresie awarii poza nim. Przypomnijmy, że zgodnie z treścią projektu, faktura podczas awarii systemu może być wysłana do kontrahenta w sposób z nim uzgodniony. Po tym zachodzi konieczność wprowadzenia do systemu tej samej faktury tak, by w KSeF znajdowały się wszystkie faktury będące w obrocie. Rozumiemy intencję projektodawcy, ale uważamy, że ta ścieżka prowadzić może do komplikacji związanej z dublowaniem faktur. Najpierw faktura otrzymywana będzie poza KSeF, a później za pośrednictwem systemu. Z projektu przepisów nie wynika, aby faktury wprowadzane do KSeF po zakończeniu awarii były oznaczane czy dostarczane do nabywców w jakkolwiek inny sposób, niż faktury wprowadzane do KSeF bez związku z awarią. Brak rozróżnienia może przełożyć się choćby na ryzyko podwójnych odliczeń VAT naliczonego w ramach jednej faktury. Pewnym rozwiązaniem tej wątpliwości byłoby wprowadzenie zmian do schemy faktury ustrukturyzowanej w postaci dedykowanego znacznika wskazującego jednoznacznie, że dana faktura jest fakturą wprowadzaną do KSeF po zakończeniu awarii.

Dookreślenia wymaga również kwestia zbiorczego identyfikatora przypisywanego w KSeF grupie dwóch lub więcej faktur wystawionych na tego samego odbiorcę. Czy w tej sytuacji nadal nadawane będą indywidualne numery faktur? Czy wykorzystanie zbiorczego identyfikatora oznacza, że zachodzić będzie konieczność dodatkowego odpytywania systemu przez odbiorcę faktur o zbiorczy identyfikator poprzez podanie numerów poszczególnych faktur w celu dokonania za nie płatności? Posługiwanie się identyfikatorem zbiorczym to bezsprzecznie rozwiązanie wygodne, niemniej bardzo istotne jest, żeby każda z faktur wysłanych „paczką” do KSeF uzyskała swój własny numer identyfikacyjny. W tym kontekście postulujemy uzupełnienie uzasadnienia w tym zakresie, tak żeby jednoznacznie wynikało to z projektu ustawy.

Kolejne pytanie dotyczy wyłączenia obowiązku stosowania kas rejestrujących w przypadku korzystania z e-faktur. Czy w przypadku, gdy przy użyciu KSeF wystawiona zostanie faktura ustrukturyzowana, wymóg ewidencjonowania sprzedaży na kasie nie stanowi zbędnego obciążenia dla podatnika? Czy w sytuacji wystawienia faktury ustrukturyzowanej Ministerstwo Finansów nie będzie już dysponować niezbędnymi danymi w zakresie dotyczącymi faktur i poszczególnych dostaw? Niejasna pozostaje także interpretacja korelacji art. 9 projektowanej ustawy z brzmieniem projektowanego art. 106ga ust. 1 oraz ust. 5 ustawy o VAT. W szczególności pozostaje pytanie, czy wyłączenie dotyczy również funkcjonowania paragonów z NIP o kwocie brutto do 450 zł, uznawanych obecnie za fakturę uproszczoną. Projekt przepisów nie zmienia bowiem obecnego brzmienia art. 106e ust. 5 pkt 3 ustawy o VAT. Zachodzi zatem wątpliwość dotycząca statusu jaki w okresie od 1 stycznia 2024 r. do 31 grudnia 2024 roku będą miały paragony z NIP.

Uwagi podatników dotyczą także zmian dotyczących wpisywania przy dokonywaniu przelewu za faktury numeru identyfikacyjnego KSEF zamiast indywidualnego numeru faktury (art.108 a ust.3 pkt3 ustawy o VAT oraz art.19b ustawy Prawo przedsiębiorcy). Obowiązek ewidencji faktur z nadanymi numerami KSEF leży po stronie wystawcy faktury nie zaś po stronie odbiorcy. W jaki sposób zatem numer faktury KSEF ma się pojawić na przelewie bankowym? Do tej pory w projekcie tego rozwiązania nie pojawiała się informacja o konieczności ewidencji faktur zakupowych wg. numerów KSEF oraz wpisywania numeru KSEF na

przelewach bankowych. Obecnie wszystkie moduły rozrachunkowe dokonują rozliczeń płatności zgodnie z identyfikatorem, którym jest indywidualny numer faktury. W jaki zatem sposób automaty dokonujące rozliczeń powiążą płatność z fakturą w systemie?

Zastrzeżenia budzi także treść Art. 1 pkt 10 projektu (art. 106gb ust. 5 ustawy o VAT), który dotyczy oznaczenia faktury ustrukturyzowanej użytej poza systemem. Proponowane w uzasadnieniu wprowadzenie oznaczenia wydruku faktury ustrukturyzowanej kodem QR rodzi kolejne obowiązki implementacyjne, które przy przyjęciu innej formuły mogą okazać się zbędne. Naszą propozycją w tym zakresie, wypełniającą przesłankę do połączenia obrazu faktury ustrukturyzowanej z konkretną fakturą w KSeF, jest zobowiązanie do umieszczania na wydrukach faktur z systemu numeru faktury ustrukturyzowanej zamiast kodu QR.

Wierzymy, że Ministerstwo Finansów wnikliwie przeanalizuje wnioski płynące z analiz dokonanych przez stronę pracodawców. Rozumiemy intencję resortu względem wprowadzenia Krajowego Systemu e-Faktur, ale jednocześnie stoimy na stanowisku, że projekt ten wciąż wymaga licznych zmian, dookreśleń i uzupełnień tak, by jak najpełniej odpowiadał potrzebom zarówno organów podatkowych jak i przedsiębiorców.

W naszej opinii istnieje pilna konieczność przeprowadzenia kampanii informacyjnej dotyczącej planowanego wejścia w życie nowych regulacji oraz przygotowania instruktaży oraz organizacji szkoleń z zakresu szczegółowych zagadnień dotyczących funkcjonowania KSeF dla wszystkich potrzebujących ich przedsiębiorstw, organizacji czy instytucji w momencie wypracowania finalnego kształtu tego systemu.